

POHÁDKA DVOU SVĚTŮ

Bylo, nebylo, žil, byl jeden stařík. Stařík udělal bum bác. Ale protože to byl kouzelný stařík, nic ho nebolelo. A rovnou odlétl oknem. Přitom zjistil, že má přece jen poraněnou nohu. Musel si ji sám ošetřit. Ale neměl potřebné věci. Dědula Pepík povolal svého kamaráda jednorožce, který mu zranění jediným pohledem uzdravil. Znenadání se tam objevil nezvaný host - malý ztracený ustrašený netopýrek. Dědečkovi řekl, že chce do města. Že musí do Kauflandu nakoupit rohlíky. Nasedli tedy na hřbet jednorožce. Ten se s nimi vznesl nad lesy a společně zamířili k městu. Bylo ale už pozdě a začalo se stmívat. Jednorožec neviděl na cestu, proto rozsvítil svůj roh a vypadalo to, jako když padá hvězda. K tomuto úkazu se odevšud a jakoby odnikud rozezněla hudba. Nebyla to ledajaká hudba, byla to hudba přímo neskutečná. Míchaly se v ní disco rytmy s tóny vážné hudby a lidových písní. Mnoho lidí, zvířat i pohádkových bytostí žaslo nad tou krásou. Jakmile dorazili ke Kauflandu, vycházel z něj mimozemšťan, který všechny rohlíky vykoupil.

Upírek začal mimozemšťana následovat. V tu chvíli se rozsypal z oblohy nádherně bílý sníh. Byl to signál pro mimozemšťana, aby se vrátil co nejdříve zpět. Upírek zatahal mimozemšťana za anténku na hlavě a se smutnými očima ho poprosil o 3 rohlíky. Mimozemšťan byl ryzího srdce a o rohlíky se podělil. Společně snědli rohlíky se sytě červenou marmeládou. Rozloučili se a každý se odebral do svého domečku a ufík odletěl se zbytkem rohlíků na svou rodnou planetku. Na kouzelné pozemšťany však nikdy nezapomněl a oni nikdy nezapomněli na něj..

